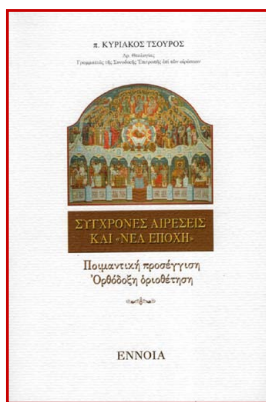

Βιβλιοπαρουσίασις

π. Κυριάκου Τσουρού

Σύγχρονες Αιρέσεις και «Νέα Έποχή»

Ποιμαντική προσέγγιση -
Ὁρθόδοξη ὀριοθέτηση

Ἔκδοσις: «Ἐννοια», ἔκδοσις Α', Ὀκτώβριος 2018,
σελίδες 400 (14 x 21 ἐκ.).

Εισαγωγικὸ σημεῖωμα

Ἡ δραστηριότητα τῶν συγχρόνων αἱρέσεων καὶ τῶν παραθησκευτικῶν ομάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἀποτελεῖ νέα πρόκληση γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ τὸν Χριστιανισμό γενικώτερα καὶ δημιουργεῖ σοβαρὸ καὶ ἐπείγον ποιμαντικὸ πρόβλημα.

Γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας ἡ ὀρθὴ Πίστη, «ἅπαξ παραδοθεῖσα τοῖς ἀγίοις» (Ἰούδα 3), ἔχει βεβαίως ὀριοθετηθεῖ ἀμετακλήτως ἀπὸ τὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους καὶ τοὺς θεοφόρους Πατέρες, κυρίως ἐξ ἀφορμῆς τῆς πρόκλησης τῶν αἱρέσεων.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅμως, μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴ νέα πρόκληση εὐρίσκεται καὶ πάλι στὴν ἀνάγκη νὰ περιφρουρήσει τὸ Ὁρθόδοξο Πλήρωμα ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν συγχρόνων αἱρέσεων καὶ τῶν σεκτῶν, δηλαδὴ τῶν παραθησκευτικῶν καὶ ἀποκρυφιστικῶν ρευμάτων, στὰ ὁποῖα προσηλυτίζονται καὶ μέλη της.

Ἡ Ἐκκλησία βρίσκεται, λοιπόν, στὴν ἀνάγκη νὰ ἐπισημάνει τὸ ἀσυμβίβαστο τῆς ὀρθόδοξης πίστεως μὲ τὶς νεοφανεῖς

κακοδοξίες, οί όποίες συχνά προβάλλονται ώς συμπορευόμενες άρμονικά μαζί Της και ότι δήθεν όχι μόνο δέν Τήν άρνοῦνται, αλλά Τήν έπαυξάνουν...

Η Ορθόδοξη Έκκλησία, σεβόμενη τήν θρησκευτική έλευθερία και τά άτομικά δικαιώματα κάθε άνθρώπου, καταδικάζει τόν φανατισμό και άποκηρύττει τήν μισαλλοδοξία, σεβόμενη τις θρησκευτικές πεποιθησεις τών άλλων, καθώς τέτοιες συμπεριφορές είναι άσυμβίβαστες με τó εκκλησιαστικό ήθος.

Συγχρόνως όμως, είναι ύποχρεωμένη, στο πλαίσιο τής ποιμαντικής Της ευθύνης έναντι του Πληρώματός Της και τών δικαιωμάτων Της, αλλά και τής αυτοσυνειδησίας Της, ώς του άθθεντικού Θεανθρωπίνου Σώματος του Χριστού, που σκοπό έχει τήν σωτηρία του άνθρώπου, να φυλάττει τήν Πίστη και να ενημερώνει τó Πλήρωμά Της για τó άληθινό πρόσωπο τής σύγχρονης πλάνης, αφαιρώντας και άποκαλύπτοντας τά προσωπεΐα, τά όποια συχνά φέρει.

Εξ άλλου, ή Έκκλησία έχει καθήκον να προφυλάττει τó Ποίμνιό Της και από τούς κινδύνους που άπειλούν όχι μόνο τήν Ορθόδοξη Πίστη του, αλλά και αυτή τήν προσωπικότητά του γενικώτερα, τόν θεσμό τής οίκογενείας και τó κοινωνικό σύνολο.

Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τις Ορθόδοξες Χώρες, στις όποίες ή Ορθόδοξη Πίστη και Παράδοση άποτελει βασική συνιστώσα τής ύπαρξιακής ταυτότητάς τους.

Οί σύγχρονες αίρέσεις δραστηριοποιούνται προσηλυτιστικά με άπατηλούς τρόπους και ψευδείς ύποσχέσεις προς άνύποπτα κυρίως άτομα, που άποτελοῦν μέλη τής Ορθόδοξης Έκκλησίας.

Ο προσηλυτισμός γίνεται συνήθως με άπόκρυψη τής πραγματικής ταυτότητάς τους, τουλάχιστον στα πρώτα στάδια, και ένίοτε με άθέμιτα μέσα.

Ο άπατηλός αυτός τρόπος άπόκτησης όπαδών αντιβαίνει προς τó Έλληνικό Σύνταγμα και προς τó δικαίωμα τής θρησκευτικής έλευθερίας, καθ' όσον στερεΐ τήν δυνατότητα τής έν έπιγνώσει έπιλογής άλλαγής τής θρησκευτικής πίστης.

Πολλοί Ορθόδοξοι χριστιανοί δέν θα έξαπατοῦνταν από τις

έν λόγω ομάδες, εάν αυτές δέν χρησιμοποιούσαν προσωπεΐα και αν έδιδασκαν φανερά τις διδασκαλίες τους, σεβόμενες την έλευθερη θρησκευτική επιλογή κάθε πολίτη.

Μερικές απ' αυτές δέν απαιτούν από τὰ θύματά τους νά εγκαταλείψουν την Έκκλησία. **Ό**μως, μέ επιτήδιους τρόπους, αλλοιώνουν μέσα τους τὸ ὀρθόδοξο φρόνημα, ὀδηγώντας τα σέ σύγχυση, μέ συνέπεια την ἀποδοχή ἀσυμβίβαστων μέ την ὀρθόδοξη πίστη δοξασιῶν.

Επιδιώκουν ἀκόμη οἱ ομάδες αυτές νά διασπάσουν μέ κάθε τρόπο τὸν δεσμό τοῦ λαοῦ μέ την Έκκλησία, ὥστε νά διακοπεῖ ἡ καταλυτική ἐπιρροή τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Παράδοσης στήν κοινωνική ζωή και νά ἀνατραπεῖ ἡ ἱστορική σχέση τῆς Ὁρθόδοξης Έκκλησίας μέ την Έλληνική Πολιτεία, τοῦ Γένους μέ την Έκκλησία.

Από την ἄλλη πλευρά, πρέπει νά ἐπισημάνουμε ὅτι εἶναι διαπιστωμένο διεθνῶς, ὅτι ἡ δραστηριότητα τῶν συγχρόνων αἱρέσεων –και ἰδιαίτερος τῶν σεκτῶν– δέν εἶναι μόνο θρησκευτικό και ἐκκλησιολογικό πρόβλημα. **Έ**χει ἔντονο και σοβαρό κοινωνικό χαρακτήρα.

Δέν πρέπει νά θεωρηθεῖ δεδομένο ὅτι κάθε σύγχρονη μορφή θρησκευτικότητας ἀποτελεῖ ὅπωςδήποτε μία ἀκόμη μορφή «γνωστῆς θρησκείας». **Υ**πάρχουν σήμερα ομάδες μέ «θρησκευτικό» προσωπεῖο, πού ὅμως ἐμφανίζουν, ὅπως θά δοῦμε, παράνομη δραστηριότητα.

* * *

Περιεχόμενα

Εἰσαγωγικό σημείωμα.

Κεφάλαιο Πρῶτο

Σκηνικὸ τῶν συγχρόνων αἱρέσεων

α. Ὁρισμὸς τῆς αἵρεσης.

β. Χαρακτηριστικά τῆς σύγχρονης πλάνης.

γ. Νεοφανεῖς χριστιανικὲς αἱρέσεις και παραχριστιανικὲς ομάδες.

δ. Παραθρησκευτικὲς Ὁμάδες - Σέκτες.

ε. Θεωρητική βάση τῆς παραθρησκείας

- «Νέα Ἐποχή».
- «Νέα Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου».

- στ.** Αἵτια προσχώρησης στίς αἰρέσεις, τρόποι προσηλυτισμοῦ καὶ ἀποδοχή τῶν θέσεων τῆς «Νέας Ἐποχῆς».
- ζ.** Ἀρνητικὲς συνέπειες ἀπὸ τὴν ἔνταξη σὲ αἰρετικὲς καὶ παραθησκευτικὲς ὁμάδες.
- η.** Ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος ὡς κοινωνικῆς ἀπειλῆς.

Κεφάλαιο Δεύτερο

Παλιὸς καὶ νεώτερος Προτεσταντισμὸς καὶ Πεντηκοστιανὲς ὁμάδες

- α.** Οἱ νεοπροτεσταντικὲς αἰρέσεις.
- β.** Πεντηκοστιανὲς κινήσεις.
- γ.** Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τους.
- ε.** Ἄλλα χαρακτηριστικὰ τῶν Πεντηκοστιανῶν ὁμάδων.
 - i)** Βλάσφημες διδασκαλίες.
 - ii)** Οἱ «ἐμπειρίες» τῶν Πεντηκοστιανῶν.
 - iii)** Οἱ ἀληθινὲς ἐμπειρίες.
 - iv)** «Ἀρπαγή» καὶ Προφητεῖες.
 - v)** Διαστρεβλώσεις κειμένων.
 1. Περὶ Θείας Εὐχαριστίας.
 2. Περὶ Νηπιοβαπτισμοῦ.

Κεφάλαιο Τρίτο

Ἡ «Σκοπιὰ» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ»

- α.** Εἰσαγωγή.
- β.** Σύντομη ἱστορία τῆς «Σκοπιᾶς».
- γ.** Μέθοδοι προσηλυτισμοῦ.
- δ.** Τὰ κυριώτερα θέματα ποὺ θέτουν πρὸς συζήτηση.
 - i)** Ὁ Θεὸς ἔχει ἓνα μοναδικὸ ὄνομα: Ἰεχωβᾶ.
 - ii)** Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι τὸ πρῶτο καὶ τελειότερο δημιούργημα.
 - iii)** Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει ψυχή.
 - iv)** Ἡ Β' Παρουσία καὶ ὁ Ἄρμαγεδώνας.
 - v)** Οἱ ὀπαδοὶ τῆς «Σκοπιᾶς» χωρίζονται σὲ δύο τάξεις.
 - vi)** «Θεία Κοινωνία».

Τὸ τεῦχος τῆς 1ης
Ἰανουαρίου 1917 τῆς
«Σκοπιᾶς».

- vii) Ὁ Τίμιος Σταυρὸς καὶ οἱ Ἱερὲς Εἰκόνες.
 - viii) Τὸ «στρατόπεδο τοῦ σατανᾶ».
 - ix) Ἀρνηση στὴ στρατεύση.
 - x) Ἀρνηση στὴ μετάγγιση αἵματος.
- ε. Συμπεράσματα.

Κεφάλαιο Τέταρτο

Ἡ ἐσχατολογία τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»

- α. Ἡ Β΄ Παρουσία καὶ τὰ «σημεῖα τῶν καιρῶν».
- β. Ὁ Ἀρμαγεδώνας καὶ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου.
- γ. Ἡ ἀνάσταση, ἡ κρίση καὶ ἡ αἰώνια ζωὴ.
- δ. Ἡ χιλιετής βασιλεία.
- ε. Οἱ «καινοὶ οὐρανοὶ καὶ ἡ καινὴ γῆ».
- στ. Συμπεράσματα.

Κεφάλαιο Πέμπτο

Ὁ «Χριστὸς» τῆς «Νέας Ἐποχῆς»

- α. Ποιὸς εἶναι καὶ ποιὸς δὲν εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τῆς «Νέας Ἐποχῆς».
- α΄. Ἡ Θεοσοφικὴ ἐκδοχὴ.
- β. Ἄλλες νεοεποχίτικες ἐκδοχὲς περὶ τοῦ ἱστορικοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- i) Ὁ Ἰησοῦς τοῦ «Ἵδροχοϊκοῦ Εὐαγγελίου».
- ii) Ἡ Ἑσσαϊκὴ ἐκδοχὴ.
- iii) Ἡ ἐκδοχὴ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μαϊτρέγια.
- γ. Ὁ «Χριστὸς» τῆς «Νέας Ἐποχῆς».
- i) Ὁ «Χριστὸς» τῆς Θεοσοφίας.
- ii) Ὁ «Χριστὸς» τοῦ Μαϊτρέγια.
- iii) Τὸ ἔργο τοῦ «Χριστοῦ» τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Κεφάλαιο Ἑκτο

Ὁ νεοπαγανισμὸς τῆς «Νέας Ἐποχῆς»

- α. Γενικά.
- β. Γιατί νεοπαγανισμὸς τῆς «Νέας Ἐποχῆς»;
- γ. Γενικὰ χαρακτηριστικά.
- δ. Ἰδιαιτέρως ἔντονος ὁ ἀντιχριστιανικὸς χαρακτήρας τους.
- ε. Τὸ «θεῖον» - οἱ «θεοὶ» τοῦ Νεοπαγανισμοῦ.
- στ. Ἐπιστροφή στὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ Θρησκεία;
- i) Ποιὰ ἦταν;
- ii) Ἐπιστροφή στὴν ἀρχαία παρηκμασμένη θρησκεία;
- iii) Καὶ ἀνθρωποθυσίες;

- iv) Κατηγορίες για καταστροφή αρχαίων ναών.
ζ. Ποιμαντική ανασκόπηση του Νεοπαγανισμού.

Κεφάλαιο Έβδομο

Νεοπαγανιστικές θεωρήσεις περί του Ίησού Χριστού

- α. Οί ὄροι «Ίησοῦς» καὶ «Χριστός».
β. Νεοπαγανιστικές θεωρήσεις.
i) Ὁ Ίησοῦς Χριστός ἦταν ἱστορικὸ πρόσωπο - Ἑβραῖος.
ii) Ὁ Ίησοῦς Χριστός ἦταν Ἕλληνας.
iii) Ὁ Ίησοῦς Χριστός «θεός» τοῦ «ἀρχαιοειδωλολατρικοῦ πανθέου».
γ. Συμπέρασμα.

Κεφάλαιο Ὀγδοο

Μετενσάρκωση - Κριτική ἀποτίμηση ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου

- α. Εἰσαγωγικά.
β. Μετενσάρκωση - Μετεμψύχωση.
γ. Ἡ Μετενσάρκωση - Γενικῶς.
δ. Θεωρητικὲς παράμετροι τῆς Μετενσάρκωσης.
ε. Τὸ Κάρμα.
στ. Ἐνα σοβαρὸ καὶ δύσκολο πρόβλημα.
ζ. Αὐθαίρετοι ἰσχυρισμοί.
i) Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ ὁ Ἡλίας.
ii) Ὁ ἐκ γενετῆς τυφλός.
iii) Πατέρες καὶ Ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς.
η. Ὁρθόδοξη ἀξιολόγηση.
θ. Συμπέρασμα.

Κεφάλαιο Ἐνατο

Νεοσατανισμὸς

Ἡ πιὸ ἀκραία ἔκφραση τῆς «Νέας Ἐποχῆς»

- α. Ποιὸς εἶναι ὁ Σατανᾶς.
β. Ἡ θεωρητικὴ βάση τοῦ Νεοσατανισμοῦ.
γ. Ἱστορικὰ στοιχεῖα.
δ. Αἷτια ἔνταξης στὸν Σατανισμό.
ε. Τὸ «ἐγκληματικὸ δόγμα».
στ. Τρόποι προσηλυτισμοῦ.
i) Παιχνίδια παγίδες.
ii) Τὸ παιχνίδι στὴν ὀθόνη.
iii) Βιβλία προβληματικά.

- iv) Ὁ σατανικώτερος τρόπος.
- ζ. Τρόποι ἀντιμετώπισης.
 - i) Ὁ ρόλος τῶν γονέων.
 - ii) Τὸ ἔργο τῶν Ποιμένων.
 - iii) Μόνη ἡ Ἐκκλησία;
- η. Συμπέρασμα.

Κεφάλαιο Δέκατο

Ἀστρολογία

- α. Ἀστρονομία - Ἀστρολογία - Ἀστερισμοί.
- β. Τί λένε οἱ ἐπιστήμονες ἀστρονόμοι γιὰ τὴν Ἀστρολογία καὶ τοὺς ἀστρολόγους.
- γ. Οἱ ἀστρολόγοι ἐπιμένουν.
- δ. Οἱ συνέπειες.
- ε. Μερικὰ παραδείγματα.
- στ. Συμπέρασμα.

Κεφάλαιο Ἐνδέκατο

Ἡ Εὐρώπη ἔναντι τῶν αἱρέσεων

- α. Τρία ψήφισματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου γιὰ τὶς νεοφανεῖς αἱρέσεις.
 - i) Πρῶτο Ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (22.5.1984).
 - ii) Δεύτερο Ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (29.2.1996).
 - iii) Τρίτο Ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (17.2.1998).
- β. Συστάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Κεφάλαιο Δωδέκατο

Πρὸς Ποιμένες

- α. Τὸ γενικὸ Ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.
- β. Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων.
 - i) Πρώτη ἐπισήμανση.
 - ii) Δεύτερη ἐπισήμανση.
 - iii) Τρίτη ἐπισήμανση.
 - iv) Τέταρτη ἐπισήμανση.
 - v) Μιὰ τελευταία ἐπισήμανση.
- γ. Ποιμαντικὲς δυσκολίες.
- δ. Διάλογος μὲ τοὺς αἱρετικούς;
- ε. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία Κανῶν καὶ Γνώμων τῆς Ἀληθείας.
- στ. Ὡς κατακλεῖδα.

